

Flip-fætne til Danmark med forsinkelse

Amerikansk undergrunds-tegneserie på dansk

Af Dan Turèll

Undertiden maler mediemøllen — ganske som den guddommelige ditto — i sløv snegle-speed. Først nu, små 10 år efter at undergrunds-tegneserierne slog igennem i USA, har vi fået den første af dem på dansk. Det skulle altså blive i 70erne før minderne fra San Francisco sidst i 60erne lå på de danske kiosks diske.

Den første US-undergrunds-serie på dansk blev Gilbert

Shelton's 'The Fabulous Furry Freak Brothers', De Fantabulest Flippede Freak-Fætne, som på dansk er blevet kaldt 'Flip-kompa'niet' i Interpresses udgave. De tre brødre, Fat Freddy, Freewheelin' Frank og Phineas — som har bevaret deres amerikanske navne — er glade 60er-hippier uden andre tanker i hovedet end sex og dope på flip, ganske som så mange af os andre. Og som alle andre der forfølger disse op-højede mål bliver de jævnt hen uvenner med lov og orden, skærper, snobberi og småt-skårighed, og det kører de fleste af historierne på.

Shelton er i sin enkle, solide strejg og sin underfundige u-forskammethed over for de go'e gammeldags borgerlige normer nok kun overgået af undergrunds-tegnerens konge Robert Crumb, men det lader

sig nok ikke skjule, at tiden i højere grad end for Crumb er løbet fra Shelton. Hvad der i sin tid og sit miljø var forfriskende flippet og fløjtende flabet virker i dag oftere som en grimasse, fordi ideen nu engang er ret begrænset alligevel. Jeg mener: Hvor længe vil langhårede hashrygere gide sidde og fnise over at der findes tegneserier med langhårede hashrygere der sidder og fniser?

På den anden side er der nu en chance for de mange der aldrig har anet disse seriøse eksistens, og derfor er 'Flip-kompa'niet' også et stykke medie-historie — og en glædelig overraskelse i det ellers ret stivnede tegneseriemarked. I dette første fejlmildrende bind kan man i. eks. møde Freak-

Phineas, Fat Freddy og Freewheelin' Franklån.

Fællerne i gang med at smugle marihuana fra Mexico, med at give studentieroprørerne en hånd ved at forsøge at hugge universitetets porno-bøger og med at sælge svindel-stoffer til Disneyland's uvidende publikum.

Og der er jo nok et og andet at lære for danske flip-fæller. Om, i. eks., hvordan man bærer sig ad med at tømme en natkiosk under foregivende af

at være Groucho Marx jr. Om hvilke sange man skal synge hvis man vil tjene nogle kugler på et hurtigt show på gadehjørnet — og om hvordan man skal bære sig ad, hvis ens telefon bliver aflyttet af efterretningstjenesten eller narkeopoliiti.

Krukken med tjal er freak-hjemmets naturlige midtpunkt, for som Frihjul's-Frank siger: 'Hellerø tjal nok og in-

gen penge end penge nok og ingen tjal'. Et godt slagord for rygere.

Venner af tjal og lal og lir vil hils. Shelton og hans syrehoveder i timevis i hoved og røv. Og så glæder vi os ellers til vi dagligt kan dyrke selve mesteren R. Crumb i en af de ad-viser der endnu er levende og turdende. Det må være næste skridt — og alle tiders klare hit.